

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 1 iulie – 7 iulie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

SF MASLU
MARȚI, 3 IULIE, 2018, ORA 18,00

DE-AR FI TOTUL DIN AUR...

Un țăran, după o zi grea de arat, culcându-se în patul său tare, se plângea lui Dumnezeu în sinea lui de viața grea pe care o ducea și spunea:

Ce bine ar fi dacă aș fi bogat, dacă aș avea aur mult, mult.... Nu ar mai trebui să muncesc atâta, aș duce o viață cu adevărat fericită...și adormi.

În vis îi apăru un om misterios, care îi zise:

Eu îți pot îndeplini orice dorință. Cere-mi orice și-ți voi da.

Țăranul era extraordinar de bucuros de această promisiune și se gândea în sinea lui ce să ceară.

Dacă o să-i cer o casă frumoasă, tot va trebui să lucrez; se gândea țăranul.

Dacă îi cer un sac cu bani, într-o zi tot se vor termina.

Nu, dar știu ce să-i cer ca să nu mai trebuiască să muncesc niciodată. Am să-i cer ca tot ceea ce ating eu să se transforme în aur. Și așa a fost. Țăranul era nespuse de bucuros că tot ceea ce atingea el se transforma în aur. Doar în câteva clipe a devenit cel mai bogat om din lume. Și mulțumit se puse la masă să mănânce, dar cum a pus mâna pe pâine, aceasta s-a transformat în aur. A pus mâna pe șuncă, și asta s-a transformat în aur, așa încât țăranul nu mai putea mânca nimic. Când și-a dat seama că de acum va muri de foame, îl ruga pe Dumnezeu cu lacrimi în ochii:

Doamne, te rog, fă-mă din nou sărac ca să nu mor de foame!...și pe când încă mai plângea, s-a trezit din somn cu lacrimi în ochii. Vai cât de bucuros era țăranul că nu a fost decât un vis. Oricum, i-a fost de învățătură, că de atunci nu s-a mai plâns niciodată.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Pop Emil, Crăciun Sorin, Huza Miorița Gabriela, Olah Aneta** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Credința noastră este viața noastră!

Suntem tot în capitolul VIII de la Matei, ca și în cazul vindecării slugii sutașului din evanghelia duminicii precedente, și regăsim discursul despre credință într-o nouă formă. Întâlnirea dintre Isus și sutaș se încheie cu o sentință pe care într-un fel sau altul o întâlnim de-a lungul întregii Evanghelii: fie ție după credința ta! În acest sens discursul despre credință se revelează unul esențial și pentru noi. Suntem creștini prin botez, sfințiți de Spiritul Sfânt pe care l-am primit și toate darurile ce se revarsă asupra noastră ne ajută să împlinim zi de zi credința primită, pentru ca ea să devină o relație concretă, personală, de încredere și iubire față de Dumnezeu. Ceea ce profesăm cu buzele, suntem chemați să trăim și în viața concretă. Altfel riscăm să fim creștini doar pe hârtia registrului de botez. Fiindcă dacă ne limităm doar la cunoașterea unor adevăruri de credință fără a le transpune în tot ceea ce facem, suntem depășiți de diavolii din evanghelie. Ei știu mai bine decât noi teoria, sunt mult mai fini teologi decât noi. De aceea de îndată ce îl văd pe Isus, îl recunosc imediat ca și Fiu al lui Dumnezeu. Problema lor nu e teoria ci practica, fiindcă tot ceea ce ei cunosc nu se traduce prin ascultare, ci prin acel “non serviam” ce răsună din întunericul iadului. Și iarăși, dacă propria credință rămâne doar pe hârtie, suntem ca și cei din Gadara care văd minunea eliberării celui posedat însă în loc să-i mulțumească Mântuitorului îl roagă să plece de la ei.

Cine suntem noi așadar? Care este credința noastră? Care sunt faptele noastre? Cine este Domnul nostru? În cine ne încredem? De la cine așteptăm ajutorul și mântuirea noastră? Sunt tot atâtea întrebări la care trebuie să dăm un răspuns. Nu ne putem limita la faimoasa formulă ce rezolvă, în aparență, problemele ecumenice sau inter-religioase existente: “oricum există un singur Dumnezeu!” Un lucru adevărat, acesta din urmă, fără putință de tăgadă, și binevenit dacă ar fi un apel la încetarea ostilităților, la reconciliere, la abandonarea injustițiilor. În același timp însă, este prea puțin, deoarece chiar dacă există un singur Dumnezeu, una este credința sutașului și alta cea a Gadarenilor. Una este credința lui Petru și alta cea a lui Iuda, chiar dacă au același Maestru, același Dumnezeu. Cardinalul Iuliu Hossu ne furnizează formula salvatoare, într-o manieră ce nu suportă compromisuri: credința noastră este viața noastră! La asta suntem chemați și noi: la o viață care să arate prin fapte credința noastră. La o viață în care ceea ce credem cu mintea să devină viu în ceea ce trăim zi de zi, cu Dumnezeu și cu semenii noștri. Iar pentru asta, trebuie ca zi de zi să întreținem, să îngrijim, să protejăm sămânța sădită în sufletul nostru, să-i punem pământul bun al rugăciunii, al faptelor bune, al dragostei. Doar astfel sămânța va deveni un copac viguros care nu se va pleca în fața furtunilor și prigoanelor acestei vieți. Doar așa vom fi cu adevărat creștini, cu adevărat ucenici ai Fiului lui Dumnezeu.

PS Claudiu - Episcopul Curiei